

מדור הבחינות

שאלון סגור

מינהל הסטודנטים

מספר הקורס: 99-946-01

תאריך בחינה: 9/9/11

מס' מח': 12

שנת: תשע"א סמסטר: 2 מועד: 2 מטלה: 1

קורס: 99 946 01 תיאוריות בקרימינולוגיה

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: 100

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי מתוך מחברות

הוראות לנבחן

1. עליך להבחן בחדל בוהק רשום.
2. תבח ליד המשניה בבחינה את חפציו האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשניח/ה על הבחינה תעודת זהות וזכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה אסורה בהחלט. נשים בהריון ונבחרים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשניח/ה לצאת היציאה בליווי המשניח/ה ובהתאם לכוחלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מחברותו תפסל ותועבר לוועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשניח/ה. אין לעזוב את החדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לנסות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר: בכל עניין פנה למשניח/ה.
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להסתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה.

בה/38

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר

אסורים או ייתפס בהעתקה,

ייענש בחומרה עד כדי

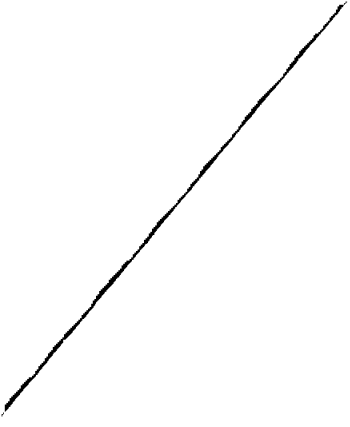
הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל 2011 סמסטר 2 מועד 2
מס' קורס 99-946-01
מחלקה משט"ר תאריך 9/9/11
המרצה 316 חמ"ט
מבחן חלק ואם הבחינה בשני חלקים

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב יד מרשלת משפיעה על תוצאות הסריקה.

לבו השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט לכתוב כאן.

והמשך ניתוח לפי הנישה המופיעה של סבירות קואורין אכן

ח'שה ב'א'מ'ס'ט' - ש'מ'ה'ה'ל'ל - י'ש'מ' ל'מ'י'י' צ'ו'ו'א'ו'ן ל'ב'ן ש'ל'ם ג'א'פ'ו ל'פ'נ' ש'ה'ח'ל' ל'ם
 ל'מ'י'י' ה'צ'ו'ו'א'ו'ן ה'ל'ב'ן, ל'א' ת'מ'י'ז מ'ד'י'ב'ו ק'נ'צ'ו'ל ה'צ'מ'ע'ה ר'א'ש'ו'נ' ו'א'ז ת'צ'ר'ק
 ל'מ'ו'ט' ל'פ' מ'ל'א'י מ'ד'י'ב'ו ב'א'ש'י'ם ל'ב'ן ש'ל'ם ל'פ' ל'מ'כ'ר'ו' מ'ד'י'ב'ו א'ו'ל' ב'ל'מ'י'י'ם
 מ'ל'י'ד'ה' ש'ק'ו'ב'ם ל'ב'ן ק'י'צ'ל'ו ב'ש'ל' נ'ס'ל, ק'ר'י'מ'ע'ל'א'ד'י'ם ש'ל'נ'ש'ו י'ש' ל'ת'ם ה'צ'מ'ע'ה
 ל'ר'צ'ל'א'ר מ'ל'מ'צ'ם ל'ם י'ל'ם ה'ם ר'ק ב'ק'י'צ'י'ם ב'ק'נ'ק'.
 ל'מ'י'י' ה'צ'ו'ו'א'ו'ן ה'ל'ב'ן ל'פ' ה'ל'י'ש'ה ה'מ'ו'ד'ע'ת'ה ה'ם ל'א'ז ל'ש'ו'י'ם ל'ה'י'ו'ת "ב'ו'ש'ל'ם" ב'ק'נ'ה מ'י'ד'ק
 ל'ב'ו'ל' י'ו'ת'ו נ'כ'מ'ב' י'ו'ת'ו, ל'א'ר'ק, ל'ס'ק'ו ב'ל'ק'י'ו'ת מ'ל'ט' ב'ה, "ת'ט'ט' ל'א'ר'מ'ם ב'ט'ר'מ'נ'ס'ט'ם א'ש'ו'
 י'א'ר'מ'י' ל'ת'ם ל'פ'ל'ח' ב'צ'ו'ר'ה ה'צ'ו'

~~178 מאמר על חשיבות התורה מאת הרב משה שניידמן~~

מגזר ערבי לא היה מקום ואשן אדם'בואם

רשום קבל קוצם

אג-שליטה

2) אישור באר קוא-א

3) אישור פנסיה

שטח
פועל
↓
זימק

1. בהתאם לפסק דין שמידט (ע"פ 6652/97 ולדימיר שמידט נגד מדינת ישראל), מה היא גישתה הקרימינולוגית של השופטת דורנר? כיצד גישה זו עולה בקנה אחד עם גישתה של דורנר בפסק דין כרמלה בוחבוט (ע"פ 6353/94 כרמלה בוחבוט נגד מדינת ישראל)? (25 נקודות).

בית-המשפט העליון בשבוער כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6652/97

כבוד השופטת ד' דורנר
כבוד השופט א' ריבלין
כבוד השופט א' א' לוי

בפני:

ולדימיר שמידט

המערער:

ג ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על פסק-דין בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע מיום 23.9.97
בת"פ 112/94 שניתן על-ידי כבוד סגן-הנשיא ג' גלעדי והשופטים
צ' סגל ונ' הנדל

א' בחשוון תשס"א (30.10.00)

תאריך הישיבה:

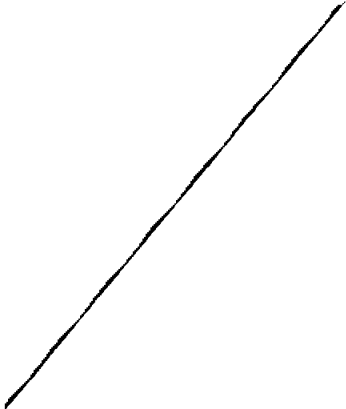
עו"ד חגית לרנאו ועו"ד נגה שביט
(מטעם הסניגוריה הציבורית)

בשם המערער:

עו"ד אריה פטר

בשם המשיבה:

פסק-דין

השופטת ד' דורנר:

1. בתאריך 2.9.94, בשעות הלילה המאוחרות, נפטרה ג'ניה שמידט בת 79 - (להלן גם: המנוחה), אימו של המערער, שעה ששהתה בחברתו באותו חדר. על צווארה נמצאו סימני שפשוף. שכנים סיפרו, כי באותו לילה בקעו מן הדירה צעקות האם והבן. בנתיחה הפתולוגית מצאה ד"ר דניאלס פיליפס כי המוות נגרם על-ידי חניקה, ככל הנראה באמצעות חבל.

המערער עצמו טען בחקירתו כי לא נגע במנוחה, וכי היא מתה מוות טבעי. ברם, במהלך מעצרו, הודה באוזני מדובב שהוכנס לתאו, כי חנק את אימו בחבל.

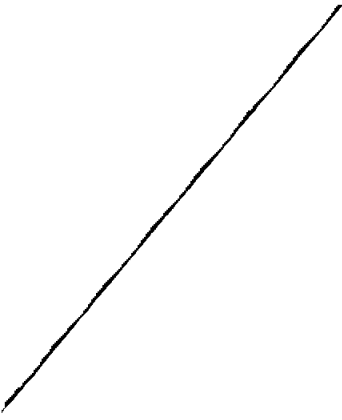
2. המערער הואשם בבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע ברצח אימו. בעדותו חזר על הכחשתו, ומטעמו הוגשה חוות-דעת של הפתולוג ד"ר דניאל בלוק. ד"ר בלוק אישר כי מות המנוחה לא היה מוות טבעי, אלא נגרם בעטיו של לחץ שהופעל על העצב הפוטידי בצווארה ואשר גרם לדום-לב.

3. בית-המשפט המחוזי דחה את עדותו של המערער כבלתי-מהימנה, והרשיע אותו על-יסוד הודאתו שלה מצא תימוכין בחוות-הדעת הפתולוגיות, ובמיוחד בחוות-דעתה של ד"ר פיליפס, אשר תואמת את הודאת המערער. כן תמך בית-המשפט המחוזי את הרשעת המערער בעדויות השכנים בדבר הצעקות שנשמעו מתוך הדירה.

4. ערעורו הופנה כנגד הרשעתו

5. בדיון בפנינו, לנוכח הערות בית-המשפט בדבר הבעייתיות הרבה שבהודאת המערער, אשר שימשה בסיס להרשעתו ושבעטייה גם הסתמך בית-המשפט המחוזי על חוות-דעתה של ד"ר פיליפס בדבר חניקת המנוחה בחבל, הסכימה המדינה כי ההרשעה בעבירת רצח תומר בהרשעה בעבירת הריגה.

המערער מצידו טען, כי לא הוכח שגרם למוות האם. שכן, ראשית, הפתולוגים - בקובעם כי המוות לא היה טבעי - הסתמכו על סימני השפשוף שבצוואר המנוחה, מבלי ששללו את האפשרות כי אלה נוצרו על-ידי גירוד.

ושנית, לא נשללה האפשרות כי שכנים שגרו בסמיכות למנוחה ואשר סבלו מצעקותיה, הם אלה שחנקו אותה למוות.

6. טענות אלה אינן יכולות להתקבל, ועל-כן לא ביקשנו את תשובת המדינה להן.

עיון בחוות-דעת פתולוג ההגנה, ד"ר בלוך - שהיא הנוחה יותר למערער, שכן ד"ר בלוך סבר כי לא נעשה שימוש בחבל לצורך חניקת המנוחה וכי המוות נגרם כתוצאה מלחץ שהופעל על צווארה - מלמד כי מסקנה זו אינה מעוגנת בסימני החבלה. ואילו הטענה ששכן יכול היה להיכנס לדירה ולחנוק את המנוחה, מבלי שהמערער - שלן באותו חדר - יחוש בכך, נראית אפשרות דמיונית.

שלילת אפשרות סבירה, כי מותה של המנוחה בחניקה נגרם על-ידי אדם אחר, מובילה למסקנה שהמערער הוא זה שגרם למות המנוחה על-ידי הפעלת לחץ על צווארה.

7. בנסיבות אלה, חזקה על המערער, שהפעיל לחץ על צוואר אימו הקשישה והחולה, כי למיצער היה מודע לכך שלחץ זה עשוי לגרום למותה. חזקה ראיתית זו לא נסתרה על-ידי המערער והוא אף לא הוכיח ספק בתקפותה לגביו, אלא הכחיש לחלוטין כי נגע באימו.

8. אשר-על-כן, אנו מקבלים חלקית את ערעורו של המערער כנגד הרשעתו בעבירת רצח, מבטלים את הכרעת-דינו של בית-המשפט המחוזי, מרשיעים את המערער בעבירה של הריגה, ומחזירים את הדיון לבית-המשפט המחוזי בכדי שיגזור את עונשו.

ניתן היום, ב' בחשוון תשס"א (31.10.00).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

השופטת ד' דורנר:

1. כרמלה בוכבוט הייתה אישה מוכה. עשרים וארבע שנים התעלל בה בעלה. ביישוב הקטן שבו היא מתגוררת היה זה סוד גלוי. הורי בעלה, אחיו, אחיותיו והסביבה, כולם ידעו על כך ושתקו. היא הסתובבה כצל, נושאת על פניה ועל גופה סימני חבלה ואינה מעלה חיוך. בניה בגרו באוירה של מכות שהוכתה אימם, וגם כשבגרו לא התערבו. בנובמבר 1993 היא אושפזה בבית-חולים לאחר שבעלה היכה בראשה בכפף. אובחנו סימני חבלה חמורים, ועל-פני הדברים ברור היה כי הוכתה. לסגל בית-החולים היא הסבירה כי היכתה את עצמה, ולמרבה הפלא ההסבר התקבל.
2. בתאריך 18.2.1994 הוגדשה הסאה. הבעל היכה אותה מכות קשות במעמד שלושת בניה. היא נסוגה לחדר השינה וביקשה נפשה למות. בחדר היה גלילון שבנה החייל הביא עימו. היא טענה אותו במחסנית ודרכה את הנשק. לשמע קול הדריכה התקרב הבעל לפתח חדר השינה. אזי היא כיוונה את הנשק לעברו וירתה ירי אוטומטי עד שהמחסנית התרוקנה. כך הוא נהרג.
- כרמלה בוכבוט נעצרה. בכל תקופת מעצרה, עד למתן גזר-הדין בתאריך 3.10.1994, הייתה היא מאושפזת בבית-חולים פסיכיאטרי. בתקופה זו גילתה סימני דיכאון. היא שבה ואמרה כי היא אוהבת את בעלה ומתגעגעת אליו, והדחיקה את מותו.
3. כרמלה בוכבוט הואשמה בבית-המשפט המחוזי בנצרת בעבירה של הריגה. היא הודתה והורשעה בעבירה זו, ונגזרו עליה שבע שנות מאסר. על גזר-דין זה היא מערערת בפנינו.
4. חברי השופט ברך, מציע להקל בעונשה, ולהעמידו על שלוש שנות מאסר. ואילו חברי השופט קדמי, בדעה כי יש להשאיר את העונש על כנו. במחלוקת זו, שנפלה בין שני חברי הנכבדים, דעתי כדעת השופט ברך. חברי השופט קדמי, סבור כי בפועל עובדות המקרה מבססות עבירה של רצח, וכי הסיבה שהניעה את התביעה להאשימה בעבירה קלה יותר הייתה הסבל

סאתהנר מכור מכור מכור מכור

[illegible]

של האדם!
ה' עמך
אשר יתן
לך ה' את
החיים
האלהים
האלהים
האלהים

עשירי בשר אין הדבר לילה קדוה אחז עם נמקה גיטה של דותי קפצ שער
 אשי אנה משימה תאווה מסוימת. ייתן עושל'י קפסר הצין היא מכרה
 בתאווה הנאון קלאסית מתושבת העניש ומקלה על העברין אש' עקב
 אורמים פסיכואיס היצואים אקד אין פירט מספיק פפסר הצין אכב •
 יסוצ' עוקפת התק"ם המעניג ואם מופלות אק' לא מפיטת האם
 ההקלה בעניש מקוססת על המצב הנפשי, שאו, הצורה קה זכר

נושעלר הסבירה ולדף און' ויש כאן תיאורית בהצלחה

תיא' שהודילה אותו אקל' אין תמנין קזישה מסומת ולפי

הימן יש כאן מופת לכל התיאורית ולכן יש שות

קין הפסיקות ~~מבד' נבד'~~

חלגה
 נהג' ש'י
 עק' ו'
 חל' כ' - ע'

